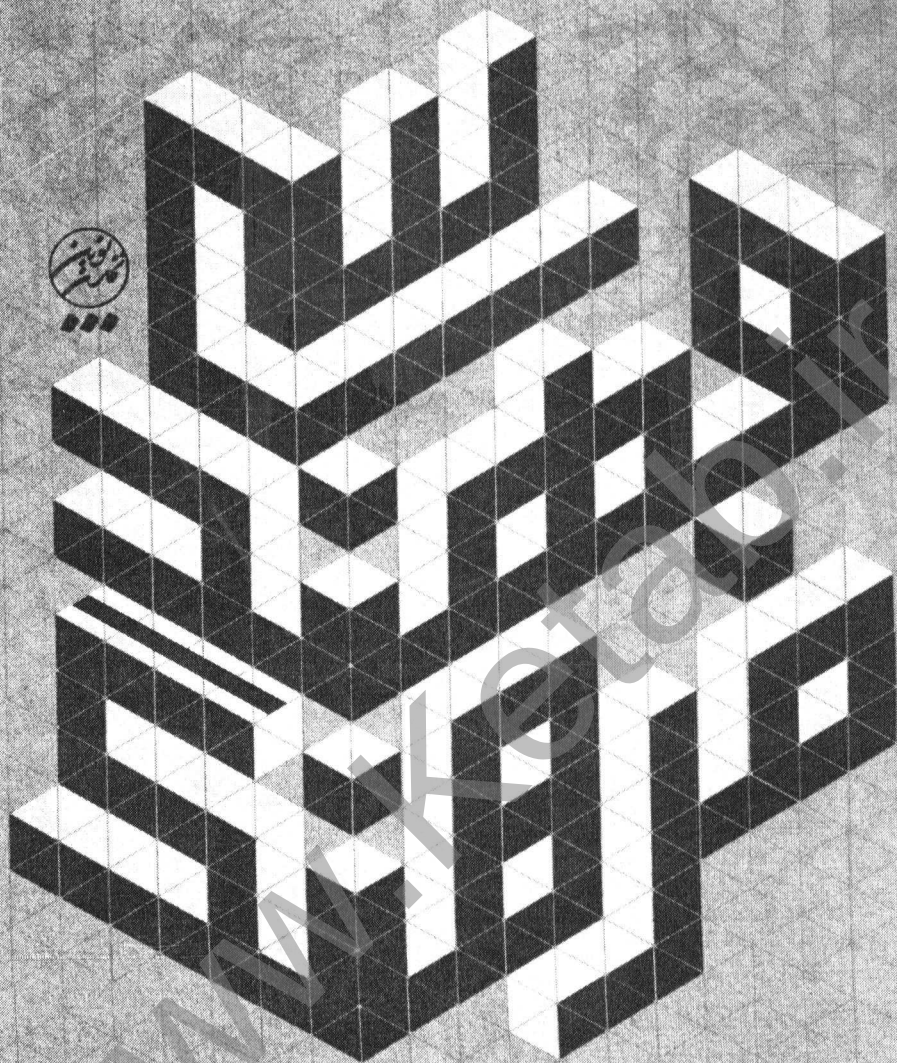




اصول و روش مهندسی فرهنگ

بر مبنای روش سیستمی

عبدالعلی رضایی

رضایی، عبدالعلی، ۱۳۳۹ -
 اصول و روش مهندسی فرهنگ [کتاب] / عبدالعلی رضایی.
 قم: تمدن نوین اسلامی، ۱۳۹۸.
 ۲۲۲ ص. قیفا -
 شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۷۵۵۱-۵-۸
 فرهنگ اسلامی -- ایران
 Culture, Islamic -- Iran
 ۱۳۹۶ الف ۶/۳۵ / DS۶۲

اصول و روش مهندسی فرهنگ

بر مبنای روش سیستمی

■ مؤلف: عبدالعلی رضایی	■ ناشر: تمدن نوین اسلامی
■ طراح جلد: علیرضا پوراکبری	■ صفحه آرا: علی حزی
■ نوبت چاپ: اول، ۱۳۹۹	■ شمارگان: ۵۵۰ نسخه
■ شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۷۵۵۱-۵-۸	■ قیمت: ۲۵۰۰۰ تومان

نشانی: قم، بلوار غدیر، کوچه ۱۰، فرهنگستان علوم اسلامی
 فروش: مرکز پخش تمدن نوین ۰۹۱۰۴۶۴۲۱۲ - ۰۲۵۳۲۶۰۳۲۷۱



«از نام شهید و از افتخار به شهید هرگز غفلت نکنید»

حضرت امام خامنه‌ای ۱۳۹۷/۶/۲۱

تقدیم به ارواح مطهر سرداران رشید اسلام، پاسداران شهید

محسن و مسعود رضایی

۷	مقدمه
۱۱	فصل اول: ضرورت مهندسی فرهنگ
۲۵	فصل دوم: سیرا جمالی روش مهندسی فرهنگ
۳۹	فصل سوم: روش تحلیلی
۵۱	فصل چهارم: روش سیستمی
۸۱	فصل پنجم: اصول سیستمی مهندسی فرهنگ
۱۰۷	فصل ششم: مدل و روش مهندسی فرهنگ
۲۱۹	کتابنامه

مقدمه

محیط طبیعی انسان با وجود قدرت پدرومانه خود به صورت بستری برای پرورش رفتارهای فردی، سازمانی و اجتماعی انسان مطرح می شود؛ ولی نمی تواند معین کننده آن ها باشد. آنچه که حواس سه گانه انسان (احساس، اندیشه، اقدام) را جهت می دهد، مقتضیات فرهنگی و محیط های اجتماعی است. فرهنگ جامعه و مقتضیات فرهنگی، تکامل جامعه را تحقق پذیر می نماید و با توجه به اهمیت و تأثیر مقتضیات فرهنگی، ضرورت انکارناپذیر تفکر و پژوهش پیرامون واقعیت های جامعه جلوه گر می شود؛ چرا که سنجش و اندازه گیری واقعیت ها و فعالیت های فرهنگی، پیشرفت و تکامل سیاست گذاری و برنامه ریزی فرهنگی را امکان پذیر می نماید.

به این ترتیب می توان نتیجه گرفت که ما در عصری زندگی می کنیم که درک جریان فرهنگی برای دستیابی به چشم انداز آینده، انکارناپذیر شده است. نوآوری ها و تحولات اجتماعی به فرهنگ وابسته اند. هر زمان که جامعه به مرحله تازه ای پا می گذارد، نیازهای فرهنگی جدیدی مطرح می شود که عناصر پیشین فرهنگی قادر به تأمین آن نیازها نیستند؛ اما ابداع عناصر فرهنگی

جدید و متحول، بدون تحلیل مفاهیم، ساختارها و محصولات فرهنگی جامعه امکان پذیر نیست؛ از این رو هنگام بروز تحولات همه جانبه باید برای اتخاذ و اجرای سیاست های مناسب و مؤثر فرهنگی و تأمین نیازهای منطبق با دگرگونی ها راه را به طور کامل باز نمود.

چنین است که «فرهنگ» و «ارتباط متقابل آن با پیشرفت» به عنوان اساس و عامل پایداری نظام جمهوری اسلامی ایران شناخته می شوند و باید هرگونه تحقیق و تفکر هدف داری که در راستای اعتلای فرهنگ اصیل مبتنی بر مکتب اسلام ناب محمدی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ است، مورد حمایت و تشویق قرار گیرد.

تحقیق در زمینه مهندسی فرهنگ از مصادیق بارز تحقیقات اساسی و بنیادی است که ساماندهی سیستم های اجتماعی را حول محور فرهنگ هدف قرار می دهد. هر اندازه مهندسی سیستم تکامل یافته تر باشد، مدیریت آن نیز به صورت کامل تر و اثربخش تری امکان پذیر می شود؛ البته عکس این مطلب نیز صادق است؛ یعنی مدیریت کامل تر موجب تکامل بیشتر سیستم می شود.

دستیابی به این مهم محتاج پاسخ به سؤالاتی اساسی از این قبیل است: مهندسی فرهنگ به چه معناست؟ اصول مهندسی فرهنگ چیست و چگونه و از کجا اخذ می شود؟ روش مهندسی کردن کدام است و چه ویژگی هایی دارد؟

کتاب حاضر پاسخی اجمالی به پرسش های مطرح شده است. امید است صاحب نظران با هدف تکامل بخشی، این نوشتار را واکاوی کنند و با هموار کردن این مسیر دشوار، ظرفیت تحقیقات را افزایش دهند.

در خاتمه از همه اساتید و همکارانی که در به انجام رساندن این پژوهش یاری رسان بودند سپاسگزارم و سلامتی و موفقیت بیش از پیش آنان را در

خدمت به کلمه حق و نظام مبارک جمهوری اسلامی از خداوند مسئلت می‌کنم. عزیزانی که در این پژوهش همکاری داشتند عبارتند از:

مشاوران: حضرت آیت الله سید محمد مهدی میرباقری، دکتر عزیزالله معماربانی، دکتر سید جعفر مرعشی و دکتر سعدی نژاد؛
کارشناسان: علی رضا حیدری و محمد حسن رضایی؛
ناظر: دکتر سید سعید قاضی طباطبایی.

در انتها از مرحوم سردار پاسدار دکتر احمد فضائلی (ره) معاونت اسبق پژوهش دبیرخانه شورای عالی انقلاب فرهنگی که سفارش دهنده این پژوهش بودند و با دقت نظر و حوصله در روند تحقیق بنده را یاری رساندند به نیکی یاد می‌کنم و از خداوند متعال برای ایشان طلب مغفرت و علو درجه را مسئلت دارم.

من الله التوفیق
عبدالعلی رضایی
اردیبهشت ۹۹